

ਜੈ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ **ਬਨਾਮ** ਜਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.)

ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਰਿਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਈਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅੰਡਰਟੋਕਿੰਗ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਜੈ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਜਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1349

9 ਨਵੰਬਰ, 1990

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-O, 22, ਆਰ.ਐਲ. 3 ਅਤੇ 9— ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)- ਐੱਸ. 5 — ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ — ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ — ਦੋਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ—ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ — ਛੋਟ ਸਵੈਚਲਿਤ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਛੋਟ ਹੈ, ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਛੋਟ ਸਵੈਚਲਿਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੩)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੪)

ਸ. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਨੇ ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 1978 ਨੂੰ ਜਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਖਰੜ, ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1978 (ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 20 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿੰਡ ਝਾਂਮਪੁਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਖਰੜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੈੱਡ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

*ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜਸਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ .
ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਈ.ਐਸ.ਸੈਣੀ ।*

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) Abo Above) ਅਪੀਲ 3 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 8 1978 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। i ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੈ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰਿਅਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਓ. 22 ਆਰ. 3 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਬੋਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਗਸਤ, 1990 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੈ ਰਾਮ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆ ਕੇ ਜੈ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੈ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਚੀਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ, ਡੀ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਗਲਤ ਸਨ। ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ।

(2) ਇਸਦੀ ਦਲੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। **ਮੋਹੱਟਾ ਬੁਦਰਜ਼ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ** ਬਨਾਮ **ਸੇਠ ਚਤੁਰ- ਭਾਈਦਾਸ ਚਿਮਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ** (1)। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ "ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ" ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ। . ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਘੋਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਮਨੋਰਮਾ ਬਨਾਮ ਚਿਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ** (2) ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

*J#i Ram (deceased) and others t\ Jaglsit Ram and others
(A, L. Bahri, J.)

ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਛੇਟ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਸੀਤਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਕਸੈਨਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿੱਚ LRs** ਬਨਾਮ **ਯੁਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (3)** ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ' ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ *ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖਤ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ, ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅੰਤ ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ>ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਛੇਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1982 ਗੁਜਰਾਤ 96.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1990 ਐਮਪੀ 112.
- (3) AIR 1985 SCI

(3) ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕੇਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਸ **ਭਗਵਾਨ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਹੋਰ** ਬਨਾਮ **ਮੂਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ** (4) ਅਤੇ **ਰਾਮ ਸੁਮੀਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ** ਬਨਾਮ **ਡੀਡੀਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ** (5) ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਛੇਟ ਹੈ, ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਛੇਟ ਸਵੈਚਲਿਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਈ 1989 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(5) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੈ ਰਾਮ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਗਤ ਰਾਮ, ਜਗਦੀਸ਼ ਅਤੇ ਨੱਥੂ ਵੱਲੋਂ 42-K, 3-M ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 20-ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੈ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਜੈ ਰਾਮ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਤਰਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜੈ ਰਾਮ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ

(4) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 355

(5) 1985(1) CLJ 652 (SC)।

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ **ਬਨਾਮ** ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਐਚ.ਐਸ. ਰਾਏ, ਜ.)

ਵਾਰਸ, ਅਪੀਲ *x* **ਇਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਰਾਬਰ** ਹਿੱਤ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ। **ਗੋਧਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੂਹੜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ** (6) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ±ਦੋਵੇਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 90 ਵਿੱਚੋਂ CM 2640-C ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸੁਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਰਾਏ, ਜੇ.

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਫੁਟਕਲ 1990 ਦਾ ਨੰਬਰ 1541-ਐਮ.

6 ਜੂਨ, 1990

*J#i Ram (deceased) and others t\ Jaglsit Ram and others

(A, L. Bahri, J.)

ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1954- ਐੱਸ. 9 ਅਤੇ 20(1)- ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨਮੂਨੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 6 ਅਤੇ 8)

ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਧੀਨ 482 ਕਰੋੜ ਪੀਸੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(6) 1966–1968 ਸਪਲੀਮੈਂਟ PLR 415।